

Jordi Hereu: "El tramvia i pacificar la Diagonal són compatibles amb la mobilitat"

ALBERT OLLÉS / PATRICIA CASTÁN

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.09.08

Jordi Hereu compleix avui dos anys com a alcalde de Barcelona. Dos anys d'apologia de la cohesió social, la proximitat en l'acció política ciutadana i els barris com a eix bàsic d'intervenció. Dos anys amb unes eleccions municipals enmig, un govern inèdit de la capital catalana en minoria, una apagada, una crisi global d'infraestructures i una alarma de sequera. Dos anys sense cap projecte emblemàtic per poder passar a la història. Fins avui.

--¿S'unirà finalment el tramvia per la Diagonal?

--Sí, aquesta és la nostra decisió final. Però serà molt més que això, la Diagonal unirà el tramvia, ja que convertirem l'avinguda en el passeig de la Diagonal. Una nova concepció urbanística i de mobilitat que implicarà transformar molts dels seus usos actuals, mantenint-ne l'essència històrica, perquè es converteixi en un dels grans eixos cívics de la ciutat de Barcelona. Un gran canvi conceptual, de lloc de pas de la mobilitat privada a espai per a la mobilitat pública i per a la trobada dels ciutadans, que volem emmarcar en la celebració, l'any que ve, del 150 aniversari de la construcció de la trama de Cerdà.

--Però els tècnics municipals mateixos tenien dubtes per l'impacte que això suposarà en el trànsit de la ciutat...

--Els nombrosos estudis que hem realitzat ja ens permeten tenir l'evidència que és factible pacificar la Diagonal de forma compatible amb la mobilitat general de la zona i de la ciutat. Per a això redistribuirem la circulació de vehicles privats per la resta de la trama de l'Eixample.

--¿Com?

--Tenim alternatives molt estudiades, però encara no és el moment de concretar-les. Comencem a partir d'avui un procés de consulta amb les entitats i els veïns per consensuar molts temes: la nova configuració de l'espai públic; el rol prioritari dels vianants; l'ampliació de les voreres; noves zones d'aparcament; la irrupció del transport públic, potenciat i cobrint tota l'avinguda de punta a punta, i la seva dinamització comercial.

--¿I el calendari? ¿Quan començaran les obres?

--Encara no està definit. Demà mateix començarem el procés participatiu i en els pròxims mesos esperem tenir ja un primer projecte conceptual.

--Quan arribi el moment de les obres, que en aquest cas seran especialment complexes, Barcelona afegirà un nou punt de conflictivitat temporal en el trànsit i de molèsties als veïns.

--Estem construint unes infraestructures que són bàsiques de cara al futur i que redundaran en el bé de tots els barcelonins. En el cas concret de l'AVE a la Sagrera va més enllà, perquè estem creant un nou espai de centralitat a la ciutat. Tot i així, viurem tot aquest procés de concentració de grans obres al costat dels barcelonins, seguint dia a dia com evolucionen els treballs i de quina manera els afecta, i recordant-los que ho estem fent per a ells. Tot això generarà prosperitat en el futur,

però també ara, oferint feina en un moment difícil com el que ara mateix estem vivint.

--¿Com està afectant la crisi econòmica Barcelona?

--La crisi significa tenir menys ingressos públics i un augment de les necessitats de molta gent, a qui haurem d'atendre amb una despesa social més gran. Els ajuntaments són els principals prestataris dels serveis socials de les polítiques de l'estat de benestar i necessitem, tot i la crisi, els màxims recursos possibles. Però a Catalunya això no passa per enfrontar-nos a la Generalitat, sinó per recolzar-la en el procés de negociació actual amb l'Estat per tal d'aconseguir un pacte de finançament.

--¿Què s'aconseguirà a canvi?

--D'aquest acord en sortiran doblement beneficiats els barcelonins, ja que la Generalitat tindrà més recursos per afrontar els seus projectes propis a la ciutat, com construir un CAP, i per transferir diners als ajuntaments catalans, com en el cas de la llei de dependència.

--¿Però això no implica una excessiva supeditació a la Generalitat?

--Aquesta estratègia de suport vindrà seguida d'una altra d'exigència, una vegada s'hagi tancat el pacte, però ara no podem debilitar la posició de la Generalitat davant el Govern central. I encara menys per seguir estratègies d'altres ciutats que s'han endeutat sense mesura en els últims anys, al contrari del que hem fet a Barcelona.

--¿Per això ha decidit no anar a la reunió de grans ciutats organitzada demà a Saragossa?

--Tenim l'autonomia com a capital de Catalunya i la fortalesa d'una solvència econòmica guanyada a pols en els darrers anys --invertint, però amb rigor-- com per liderar una estratègia pròpia. Un lideratge que també defensarà els interessos legítims de la resta de municipis, els grans i els petits. Però això ho farem quan sigui el moment adequat i de manera seriosa, sense entrar en retòriques. No participarem de cap manera de la moda de vendre austeritat retallant serveis socials. Contra la crisi, el model pressupostari de Barcelona, i també l'econòmic, el del 22@, el port, l'aeroport i la nova Zona Franca. Contra la crisi, projectes, res de perplexitat. Contra la crisi, construir infraestructures i equipaments.

--¿Contra la crisi, s'ha de fomentar el turisme?

--És un sector econòmic important, però Barcelona no és un parc temàtic, sinó una ciutat de residents. Aquests han de percebre que el turisme és beneficiós i la millor defensa consisteix a lluitar contra els efectes perversos i no desitjats que aquesta activitat comporta en alguns casos. Per això hem obert un pla estratègic en què estem diagnosticant aquests casos nocius per tal d'enfrontar-nos- hi de forma radical. Així ho hem fet amb els apartaments turístics il·legals.

--¿Com pensen acabar amb les concentracions excessives de turistes al centre?

--Hem de generar molts més espais, ja que la disseminació turística és positiva. És a dir, ens haurem d'inventar nous circuits turístics. Hem de crear altres centres d'interès on ara no s'hi veu cap turista.

--¿Això inclou subvencionar més pel·lícules com la de Woody Allen?

--Hem de seguir sent una ciutat atractiva si volem progressar tots. La pel·lícula de Woody Allen o el Bread & Butter no són cap frivolitat, són

claus per al benestar comú. La marca Barcelona beneficia, sobretot, els seus ciutadans.

--I la fa cada dia més cara.

--Barcelona és el centre d'una gran metròpolis, i això té un preu. Des de l'ajuntament hem de procurar, per compensar-ho, que els barcelonins es beneficiïn dels serveis públics. Sé perfectament que el futur de Barcelona passa per retenir la gent jove i evitar que se n'hagin d'anar de la ciutat.

Hereu: "Els dos primers anys de Maragall no van ser fàcils"

A. O. / P. C.

--Es deia que els primers anys d'un alcalde són els millors...

--Qui sostingui això, és que manipula el passat. Els primers anys de Maragall, als 80, no van ser fàcils. Hem dedicat els dos primers anys a gestionar els efectes nocius del menyspreu de la Generalitat de CiU cap a l'ajuntament de l'època. Estem fent, per exemple, les línies de metro que no es van fer en el seu moment. També hem treballat per assumir els canvis socials dels últims anys per afrontar-los correctament.

--¿I a partir d'ara?

--Ara, més que mai, hem de defensar el nostre programa i complir-lo de dalt a baix. Hem sembrat i col·locat la base i, a mesura que es vagin desenvolupant els plans, es faran visibles i demostraran la fortalesa del nostre projecte.

--¿L'acord amb ERC per aprovar el Programa d'Actuació Municipal (PAM) obre un nou escenari polític a l'ajuntament?

--El que més m'alegra d'aquest pacte és que a partir d'ara ens podrem dedicar de manera exclusiva a parlar de Barcelona. La millor notícia del vot favorable d'Esquerra Republicana és que ens permet desplegar el nostre projecte conjunt per a la ciutat. Buscar consensos polítics per sumar majories forma part del joc democràtic, però són qüestions instrumentals que, a partir d'ara, ja no són ni tema. Ens enfrontem a temps difícils i hem de centrar-nos en la gent.

--¿Què aportaria a Barcelona guanyar la seu de la Unió Europea al Mediterrani?

--Confio plenament a aconseguir-la, ja que som la capital d'aquesta euroregió. Ja fa temps que defensem aquest discurs i ara estem establint les bases per tal de construir-lo institucionalment. Per a aquesta seu proposem el palau de Pedralbes, però també penso en els pavellons modernistes de l'Hospital de Sant Pau per a altres qüestions de capitalitat internacional.

--¿Quin futur els espera a les festes alternatives de Sants i Gràcia?

--Les festes de l'estiu a Barcelona, a diferència de la Mercè, que és més institucional, tenen un impuls essencialment social i ciutadà. Per això no entenc quina és l'alternativa a l'àvia que retalla 12.000 cors per decorar un carrer. A Sants, en lloc de buscar falsos enfrontaments hem de mirar d'avançar cap a processos d'unitat. A Gràcia, el vandalisme m'hi sobra i ha de seguir una tendència a la desaparició. Gràcia ha de progressar en la direcció actual de més festa de matí i tarda i menys festa de nit.

--¿I el futur de l'incivisme?

--Dir que la transgressió mana a Barcelona és fals. Tenim moltes dades que demostren que va de baixa. Alguns fenòmens, com el dels okupes, han deixat de ser preocupants, tot i que no abaixarem la guàrdia. Per aquesta raó estic reforçant la Guàrdia Urbana i les polítiques de prevenció i seguretat.

--Ara falten més Mossos

--Tal com vam pactar amb la Generalitat, demanarem que la promoció que es graduï el mes de juny que ve es destini, en la proporció adequada, a reforçar la ciutat de Barcelona.

--I queda pendent millorar la coordinació entre els dos cossos, amb el cas Vilaró com a últim exemple negatiu...

--En general, el sistema funciona de forma adequada, tot i que a vegades hi ha algunes distorsions. Però el resultat final és un gran reforç de la seguretat a Barcelona, tant quantitatiu com qualitatiu.

--¿Començaran les obres d'ampliació del Camp Nou el 2009?

--És un procés en el qual ja no hi ha pausa, tot i que els últims mesos ha sigut més difícil trobar interlocutors a causa de la situació del club. Estem treballant sobre la base de la transformació de les parcel·les afectades, però sense condicionar-la a les obres de l'estadi. A nosaltres el que ens interessa és la transformació urbanística d'aquest espai de les Corts, i sota un consens social i polític. Ho vam dir al principi i ho mantenim.

--¿La recuperació de la caserna del Bruc passa per oferir a Defensa un altre espai a canvi?

--Passa per conèixer les necessitats de Defensa i expressar, tal com vam fer, la nostra voluntat de recuperar la caserna. I a partir d'aquí, entrar en una negociació en què, si el ministeri no vol diners, sinó altres coses, en parlarem. Aquest tema l'arreglarem entre la ministra Chacón i jo.